

אולם ראה זה פלא דה"אור החיים" הק' על הפסוק הכ"ל מפרש [לאחר שהביא פירש"י ד"קח את הלויים" היינו קחם בדברים] ד"קח את הלויים" היינו ממש כפשוטו שיקח אותם ויעשה אותם "מחנה לוי", עיין הלשון בפנים, וכזה הוא באבן עזרא שם: "קח את הלויים" לפי שהיו מעורבים בתוך ישראל, ע"כ. ולפי"ז הרי כבר מיושג.

אך עדיין לריך צירור והעמדה על מכונו מהא דמשמע ד"סביב למשכן יחנו" הי' לאחר שנפקדו, ועדיין ל"ע בכ"ז.

ואולי מספיק למחנה לוי גם חניית הכהנים לקדש את כל השטח, וכהנים הרי כבר היו מהיום הראשון ד.

הנה שמעתי שם כ"ק רבינו הגאון החסיד **זצוק"ל זיע"א** שאמר דהערב רב לא הי' מקומם בתוך הדגלים ובמקום מסוים, כ"א מסביב לכל המחנות כולם ב"אספסוף", וזיאר כזה את הכתוב: "בקלל העם" ד"העללותך" דהוא כפשוטו ממש. [ועי' דרש"י סוף אמור].

שם מחנה לוי' הופרשה באותו יום שטפא דלישנא הוא ולא היתה הכוונה אלא על מחנה שכינה, ופרשת שילוח טמאים הוצרכו באותו יום על מחנה שכינה שכבר הופרשו הכהנים ועל מחנה לוי' כשיובדלו הלויים בחדש השני כמו שהוא מפורש בכתוב. [יום ב' בא כ"ח טבת תשמ"ה].

ד. א"ה: אפילו להאמור בפנים הנה, "קח את הלויים" דפ' בהעלתך הי' בא' גיסן, והנה עי' בת"י יומא ו' א' [ד"ה מביתו למה פירש]: "... ואע"ג דבמילואים כתיב ופתח אהל מועד תשבו ומדקאמר תשבו ע"כ מחנה לוי' הי' ...", ועיי"ש באורך בתוס' הרא"ש דמקום הפרישה דאהרן ובניו בשבעת ימי המילואים הי' במחנה לוי', וא"כ לפי"ז הי' מחנה לוי' כבר בכ"ג אדר? וצ"ת בכל זה. ואולי נקרא כן על שם העתיד, והכוונה חוץ למחנה שכינה, בשטח העתיד להיות מחנה לוי'. וכגון זה צריך לי רב. [יום ב' טהרה כ"ט אדר שני ער"ח גיסן תשד"מ]

ויש להסתפק לפי"ז: אם במקום שנמצאו הערב רב — דסו"ס היו גרים ממש כהרגשת רבינו זיע"א, — [א"ה: עי' רש"י סנהדרין פ"ג א' ד"ה צת יתרו] — אם הוי שם מחנה ישראל לגבי אכילת קק"ל. ואולי תלוי קצת בהנ"ל: אם צעין "דגלים", או מקום חניית ישראל, ועדיין ל"צ.

בדברי עם א' צנוגע להנ"ל אמר לי הערה נפלאה ועלומה בשם גאון הדור ה"משך חכמה" זצוק"ל זיע"א שהקשה: איך היו הלויים מותרים בנשותיהם כל הזמן צמדבר, הרי צע"ק אסור במחנה לוי' [והוא בקושית רש"י ותוס' ציומא דף ו']. [ועיין מו"ק דף ע"ו ע"כ צתוס' ד"ה ושמשו — ראיתיו בהעברה] ה.

עיינן רש"י ר"פ כי תשא ג' תרומות וכו', ועיין **צירוק"ל זיע"א** ריש שקלים תיכף אחר המשנה הראשונה, ועיין צחידושי רבינו הגר"י זצ"ל על חומש ר"פ תרומה על פסוק "שמן למאור", שמוצן עפ"י הירושלמי, ול"ע וצירור.

הנה לפי"ד הירושלמי הזה יוצארו ד' בתוס' צמנחות כ"א: [שליין ה"אזנים לתורה" להגא"צ"ד לזקן שליט"א] שהלויים לא התנדבו על האדנים, אצל התנדבו על הקרצנות, אשר לכא' קשה מאוד: דהלל אותם המספר יולל לנו ממספר המחלש"ק של אדנים, ושל תרומת הקרצנות, ואשר זהו כל האריכות דרש"י צריש פ' כי תשא, אולם להנ"ל מיושג וק"ל.

ואולי גם בלח"ה לא קשה, דנתנו סתם מחלש"ש צלי קשר עם המנין, וכמו לדורות דנותנים צלי שום שייכות למנין, וכמו

ה. א"ה: הלום ראיתי ב"גליוני הש"ס" יבמות פ"ב ב' שציין לתשב"ץ ח"ג סי' קל"ז שכתב בזה: "ומה שיש לך לתמוה הוא וכי הלויים היו אסורים בתשמיש המטה באהליהם במדבר ואם תמצא להם היתר אותו היתר בעצמו היה אפשר להמשיך לאהרן ולבניו ...", עייש"ה בתשב"ץ ובמש"כ ב"גליוני הש"ס" הנ"ל. [יום ב' בא כ"ח טבת תשמ"ה].